

Νάρκη, κ. Αδύνομος, α. Ονειρομύνη Πα...

Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Πατριώτην τού Ομήρου (εὐχαριστῶ...

Εἰς δὲ τὰς ἐπιστολὰς ἐλάβα μετὰ τὴν 28...

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Αἰ λόγοι δεκταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πε...

73. Δεξιόγραφος. Ἄρθρον ὀηλυκὸν τὸ πρῶτον Τάλλο μου ζητεῖ νερόν...

18. Α Τ Κ 19. Α Ν Δ Υ ΚΡΕ-ΜΑ-ΘΡΑ ΑΚΖ Α-ΜΑ-ΖΟ-Ν-Ι-ΟΣ ΚΟΡΙΝΝΑ ΚΡΑ-Ν-Ι-ΟΝ Ο Θ Η ΟΣ Σ Σ Σ 20. ΚΑΙΣΑΡ (Αζαξ, Ίκαρία, σκιά, Ρα).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Α νταλλάσω Μικρά Μυστικά μόνον με δε...

Α νταλλάσω Μ. Μυστικά πανταχόθεν βραβεύω τὰ φραϊότερα δι' ἑκατόν κα...

Α νοῦμε ἀπὸ τὰ πέρατα, τραλλή μας Καρμαζόλα τρανομαχίτες ν' ἀκονῆς με φορεμακαὶ με φόρα...

Ἰ δρυθὴ λαγεῖον ὑπὲρ ἀπόρων, ἕκαστον λε...

Α νταλλάσω εἰκονογραφημένα δελτάρια παν...

Μετὰ σοβαρὰν ἀσθένειαν ἐνὸς καὶ πλέον μηνός, μὰς ἐπανήλθε καὶ πάλιν υγιέ...

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΩΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Σμύρνης, διορίζει εὐχαριστῶς ἀντι...

Α νθος Χίου, Ἐθνικὸν Στόλον. — Θερμὰ πέμπω συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ προ...

Ε γκαρδίας συλλοπούμεθα Ἀνθος Χίου καὶ Ἐθνικὸν Στόλον. — Ἑλληνίς Μητέρα, Αἰγυπτία Βασιλοῦσαι. (Θ, 133)

Α νοπούμεθα πολὺ, Δατρούμικοί, πῶς δὲν ἐντρέπεσθε ζητοῦντες τὴν συνδρομὴν...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας...

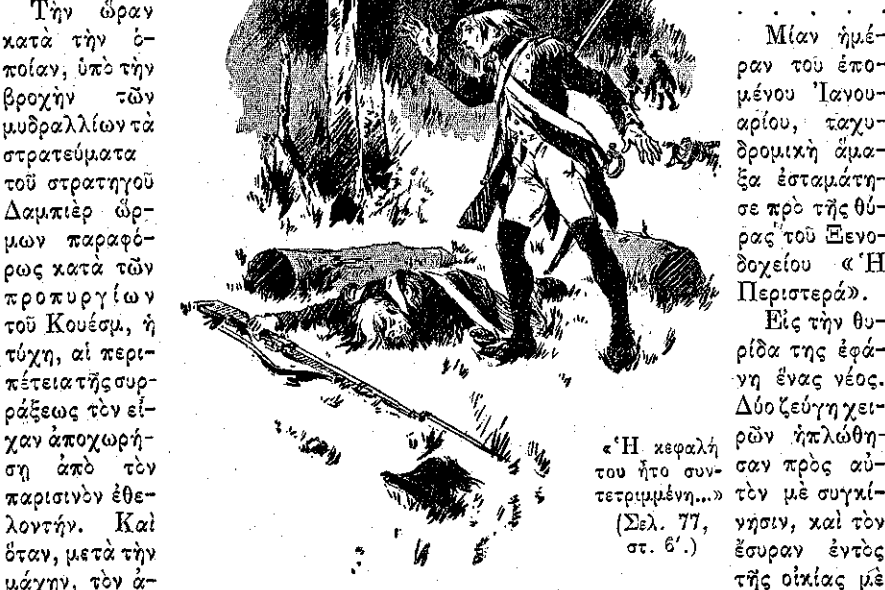
Table with subscription rates and publication info. Columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ.

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ. [ΜΠΕΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ EMILE PECH]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια). Τὴν 5 Νοεμβρίου, τὸ ἑσπέρας, ὁ γαλλικὸς στρατὸς εὐρίσκειτο ἐνώπιον τοῦ...

Μόνος, πλησίον οὐμίλου συστρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἔσπευδαν νὰ ἐπανορθώ...

Διὰ τὴν ἴστυν ἠμποροῦσε νὰ ἦτο τὸ αἷτιον μιᾶς τῶν συνηθειῶν του: Ὁ Ἰακωβάκης!.. Ὁ πιστὸς του συστρατιώτης...



«Ἡ κεφαλὴ του ἦτο συντετριμμένη...» (Σελ. 77, στ. 6'.) ἔσυραν ἐντὸς τῆς οἰκίας με...

Η ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Οι γονείς του Τοτού, που είχε πλούσιοι και τον αγαπούσαν πολύ, έκλεσαν 'στο σπίτι ένα ζωγάφο να του κάμη την εικόνα του με χρώματα.

Στην αρχή ο Τοτός έδειξε μεγάλη χαρά κ' έκαμε καλή υποδοχή του ζωγράφου. Έπειτα όμως, όταν τον έβαλαν να ποζάρη, δηλαδή να σταθί άκίνητος μπροστά 'στο ζωγάφο, για να ξεσηκώσει, με το κάρβουνο πρώτα, τα χαρακτηριστικά του, ο Τοτός πολύ γρήγορα άρχισε να στενοχωρηται και να μουρμουρίζει.

— Μά τί; τόσην ώρα πρέπει να στέκομαι άκίνητος; Αυτό είνε βάσανο! Ο φωτογράφος, την άλλη φορά, δέ με βασάνισε έτσι. Στάθηκα μιá στιγμή, τσάκ! κ' έτελειωσε.

Του κάκου του εξηγοΰσαν ότι άλλο είνε η φωτογραφία και άλλο η ζωγραφική· ότι η φωτογραφία γίνεται άμέσως, ενώ η ζωγραφική θέλει καιρό. Ο Τοτός δέν άκουγε τίποτε.

— Είνε, έλεγε, που δέν είνε καλός ο ζωγράφος. "Αν ήταν της προκοπής, θά μ' έκαμε κι' αυτός σε μιá στιγμή, νά!

Τελοςπάντων, με χίλια βάσανα, στάθηκε, και ο ζωγράφος έκαμε το πρώτο σχέδιο. Αμέσως ο Τοτός έτρεξε να το ιδί.

— Μπα! εφώναξε· μιá μουντζούρα! και που είνε τα χρώματα; Άραπης είμ' εγώ!

Τότε του εξήγησαν ότι το σχέδιο εκείνο θά το έπαιρνε ο ζωγράφος 'στο σπίτι του, και εκεί, με την ήσυχία του, θά του έβαζε τα χρώματα και θά το έκαμε σωστή εικόνα.

Ο Τοτός εκούνησε το κεφάλι του, σά να μίη το πολυπίστευε. . .

— Καλά, είπε, θά ιδούμε. Σε κάμποσες ημέρες, ο ζωγράφος έστειλε την εικόνα του Τοτού, τελειωμένη, ώραιοτάτη. Όλοι την είδαν και την εθαύμασαν. Και μόνον ο Τοτός την είδε και . . . δέν του άρεσε.

— Καλέ δέ σάς το έλεγα, εφώναξε, πώς αυτός ο ζωγράφος δέν αξίζει τίποτα; Που είνε τα χέρια μου; που είνε τα πόδια μου; Έτσι μισός είμαι εγώ!

Φαντασθήτε πιά τα γέλια που έκαμαν όλοι 'στο σπίτι!

Η ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια).

Τι απέγινεν έπειτα η μυστηριώδης μηχανή, ούδεμία είδησις! Μήπως, όταν έφθασεν εις το τέρμα του δρόμου, παρασυρθείσα υπό της ίδιας της όρμης, έρρίφθη άκράτητος εις τα ύδατα της λίμνης Μίσιγκαν; Και έπρεπεν άρα γε να συμπεράνη κανείς, ότι αυτοκίνητον και θερμαστής άπωλέσθησαν ούτω, και ότι ούδέποτε πλέον θά έγινετο λόγος ούτε περί του ένος, ούτε περί του άλλου;...

Η πλειονοψηφία όμως του κοινού ήρνεΐτο να παραδεχθί την λύσιν αυτήν, ή οποία θά ήτο και ή καλλίτερα, και έπερμεναν πάλιν να επανίδουν το αυτοκίνητον έμφανιζόμενον, σήμεραν-αύριον!..

Κατά τον κ. Ουάρδ, το φαινόμενον

ήτο υπερφυσικόν· όμολογώ δέ ότι συνεμερίζομην κ' έγώ την αντίληψιν του προϊσταμένου του. Ναι, εάν ο διαβολικός εκείνος άρματοδόρμος δέν ένεφανίζετο εκ νέου, έδικαιούμεθα να κατατάξωμεν την εμφάνισίν του μεταξύ των μυστηρίων εκείνων, τα όποια ο άνθρωπος δέν είνε ικανός να εξιχνιάση.

Συνωμιλήσαμεν πολύ επί της υποθέσεως ταύτης, ο προϊστάμενός μου και έγώ, ένόμιζα δέ ότι η συνομιλία μας είχε τελειώση πλέον, όταν ο κ. Ουάρδ, άφου έθέμηταις ολίγον εις το γραφείόν του, έξαφνα μου είπε:

— Ναι... η εμφάνισις εκείνη επί της έδου του Μιλβωκίε, κατά τον διεθνή άγωνά των αυτοκινήτων, είνε από τα πλέον παράδοξα πράγματα του κόσμου· ίδου όμως και κάτι άλλο, που δέν είνε ολιγώτερον παράδοξον.

Και ο κ. Ουάρδ μου έδειξε μιαν εκθε-

σιν, την όποιαν η άστυνομία της Βοστώνης τώ είχε στείλη περί γεγονότος, διά το όποιον αι έφημερίδες της ίδιας έσπέρας έκαμναν ήδη έκτενη λόγον.

Ενώ την άνεγίνωσκα, ο κ. Ουάρδ εκάθησε πρό του γραφείου του και έτελειωσε μιαν έπιστολήν, την όποιαν είχαν άρχιση πρό της επισκέφεώς μου. Έκάθησα πλησίον του παραθύρου και μετά μερίστης προσοχής έλαβα γνώσιν της ρηθείσεως εκθέσεως.

Από τινων ημερών, τα παράλια της Νέας Άγγλιας, άπέναντι των άκτών της Μαινης, του Κοννεκτικούτου, της Μασσαχουσέτης, ήσαν άνάστατα από μιαν εμφάνισιν, περί της φύσεως της οποίας κανείς δέν ήτο εις θέσιν ναποφανθί.

Όγκος κινούμενος, επιπλέων εις άπόστασιν δύο ή τριών μιλίων από της άκτης, εξέτέλει ταχείς έλιγμούς, έπειτα άπεμακρύνετο όλισθαίνων επί της επιφανείας της θαλάσσης, και τέλος έχάνετο εις το άνοικτον πέλαγος.

Ο όγκος αυτός μετεκινείτο με τόσην ταχύτητα, ώστε και τα καλλίτερα τηλεσκόπια μόλις ήδύναντο να τον παρακολουθούν. Το μήκος του δέν εφαινετο να υπερβαίνη τους τριάκοντα ή τεσσαράκοντα πόδας. Το σχήμα του ήτο άτρακτοειδές και το χρώμα του υποκράσινον, — χρώμα, το όποιον τώ επέτρεπε να συγγέεται μετά της θαλάσσης. Το μέρος της άμερικανικής άκτης, όπου είνε εμφανισθί τας περισοτέρας φορές, ήτο το έκτεινόμενον μεταξύ του Βορείου Άκρωτηρίου της Πολιτείας του Κοννεκτικούτου και του Άκρωτηρίου Άρμος κειμένου εις την δυτικήν άκραν της Νέας Σκωτίας.

Εις την Πρόνοιαν, εις την Βοστώνην, εις το Πόρτσμουθ, εις το Πόρτλανδ, επανειλημμένως αι άτμάκατοι επεχείρησαν να πλησιάσουν το κινούμενον εκείνο σώμα και να το κυνηγήσουν· αλλά ποτέ δέν κατόρθωσαν να το φθάσουν. Η καταδίωξις έκρίνετο άμέσως περιττή. Εις όλίγα δευτερόλεπτα ο όγκος έχάνετο από όλα τα βλήματα!

Δέν είνε άπορίας άξιον, ότι πολλοί και διάφοροι έγιναν υποθέσεις περί της μυστηριώδους φύσεως του αντικειμένου εκείνου. Άλλ' έως τότε καμμία υπόθεσις δέν έστηρίζετο επί βάσεως άσφαλούς και οι θαλασσινοί τα εθαύμασαν εις αυτό το ζήτημα, όπως και οι άλλοι.

Κατ' αρχάς, ναύται και άλιεΐς επέστευσαν, ότι επρόκειτο περί μαστοφόρου του είδους των κητοειδών. Άλλ' ως είνε γνωστόν, τα κήηη ην γένεη βυθίζονται με κάποιαν κανονικότητα, και άφου μέινουν αρκετά δευτερόλεπτα υπό το ύδωρ, επανέρχονται εις την επιφάνειαν, εκσφενδονίζοντα εις ύψος στήλας ύδατος άναμειγμένου με άέρα. Το ζών όμως

εκείνο, — εάν επρόκειτο περί ζώου, — ούδέποτε έως τώρα είχε «βουλιάξει», κατά την φράσιν των φαλαινοθηρών, ούδέποτε είχε διαφύγη την καταδίωξιν με «μακροβούτι», και ούδέποτε είχαν ιδί κανείς η άκούση την ισχυράν και ήχηράν του έκπνοήν.

Άφου λοιπόν προφανώς δέν άνηκεν εις την συνομοταξίαν των θαλασσίων μαστοφόρων, έπρεπεν άρα γε να υποθέση κανείς ότι επρόκειτο περί άγνωστου τέρατος, αναδύσαντος από τα βάθη του ώκεανού, ως εκείνα τα όποια αναφέρουν αι μυθολογικαι διηγήσεις του παλαιού καιρού; Έπρεπε να το κατατάξη κανείς μεταξύ των θαλασσίων όφειών των θρύλλων, των φοβερών και τρομερών εκείνων κάλμαρ, των κράκεν και των λεβιάθαν, τους όποιους όλοι έγνώριζαν έξ άκοης και φήμης, άλλ' ούδέποτε ούδεις είχαν ιδί;...

Εν πάση περιπτώσει, άφτου το τέρας αυτό, ότιδήποτε και αν ήτο, άνεφάνη εις τας άκτάς της Νέας Άγγλιας, τα μικρά σκάφη, τ' άλιευτικά πλοίαρια, δέν έτολμούσαν πλέον ναναχθούν εις το πέλαγος. Μόλις έσημειούτο η εμφάνισις του, έσπευδον να επιστρέψουν εις τόν πλησιέστερον λιμένα. Βεβαίως τούτο άπαιτούσεν η φρόνησις, και αν το ζών εκείνο είχαν επιθετικώς διαθέσεις, προτιμώτερον ήτο να μήν έκτιθενται οι άλιεΐς και να μή ριφκοινδυνεύουν χωρίς ανάγκην.

Όσον διά τα μεγάλα ιστιοφόρα και τα μεγάλα άτμόπλοια, αυτά βεβαίως δέν είχαν κανένα φόβον από το τέρας, φάλαιναν η ό,τι άλλο. Πολλάκις τα πληρώματα των το διέκριναν εις πολλών μιλίων άπόστασιν. Άλλά μόλις έκαμναν να το πλησιάσουν, εκείνο άπεμακρύνετο με τόσην ταχύτητα, ώστε άμέσως άπηλπίζοντο. Μιαν ημέραν μάλιστα, πολεμικόν πλοιον, καταδρομικόν, έξήλθεν από τόν λιμένα της Βοστώνης, αν όχι διά να το κυνηγήση, τουλάχιστον διά να τώ ρίψη μερικώς σφαίρας. Άλλ' έντός όλίγου το ζών έμακρύνθη έκτός βολής και η άπόπειρα έματαιώθη. Άλλως τε το μυστηριώδες ζών δέν είχε δείξη έως τότε καμμίαν διάθεσιν να επιτεθί εναντίον των άλιευτικων πλοιαρίων.

Εις το σημείον αυτό διέκοψα την άναγνώσιν μου και άποταθείς προς τόν κ. Ουάρδ, τώ είπα:

— Όπωςόηποτε, δέν επροξένησεν άκόμη κανένα κακόν η εμφάνισις αυτού του τέρατος... Φεύγει πρό των μεγάλων πλοίων... Δέν επιτίθεται εναντίον των μικρών... Η άνησυχία των θαλασσιών και των κατοίκων των παραλιών δέν πιστεύω να είνε μεγάλη...

— Και όμως είνε, Στρόκ, και αυτή η εκθεσις το πιστοποιεί.

— Άλλά το ζών, κύριε Ουάρδ, δέν φαίνεται διόλου επικίνδυνον. Έπειτα, εν από τα δύο: — η θά εγκαταλείψη μιαν ημέραν εκείνα τα παράλια, η θά τε συλλάβουν επιτέλους και θά το ίδωμεν εκτεθειμένον εις το Μουσείον της Ούασινγκτόνς!..

— Και αν δέν είνε θαλάσσιον τέρας; υπέλαβεν ο κ. Ουάρδ.

— Τι άλλο εμπορεί να είνε; άπήνησα άπορών διά την παρατήρησιν του προϊσταμένου μου.

— Έξακολούθησα την άναγνώσιν! είπεν ο κ. Ουάρδ.

Την έξηκολούθησα, και ιδού τί έμαθα από το δεύτερον μέρος της εκθέσεως, της οποίας ο προϊστάμενός μου είχαν υπογραμμιση μερικά μέρη με κόκκινον μολύβι.

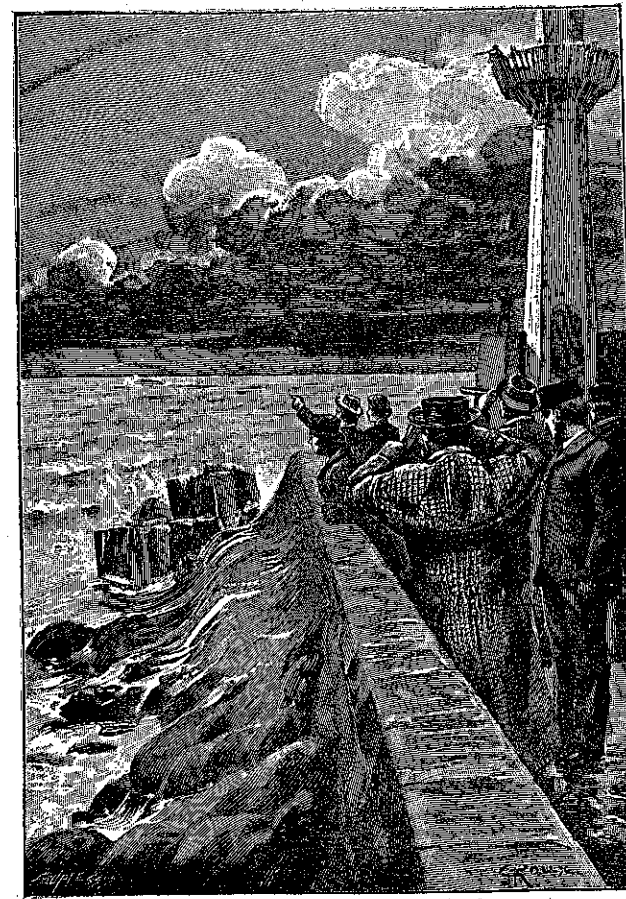
Επί τινα καιρόν, κανείς δέν άμφέβαλεν ότι επρόκειτο περί θαλασσίου τέρατος και ότι διά συστηματικής καιδιαρκούς καταδίωξεως θάπηλλάσσοντο επιτέλους τα παράλια εκείνα της παρουσίας του. Έπειτα όμως η πεποίθησις αυτή εκλονίσθη, και οι σοβαρότεροι ήρχισαν να σκέπτονται μήπως το πράγμα εκείνο δέν ήτο ζών, άλλ' άπλουστατασκάφος, πλοιον νέου είδους!

Και τί είδους! Του τελειότερου βεβαίως έξ όσων είδεν ως τώρα ο κόσμος! Ίσως, διατί όχι; πριν κοινοποιήση το μυστικόν της έφευρέσεώς του, ο έφευρέτης προσέπαθει να κινήση την κοινήν προσοχήν, άκόμη δέ και τόν φόβον των θαλασσιών... Τοιαύτη άκρίβεια εις τας κινήσεις του, τοιαύτη ταχύτης εις τους έλιγμούς του, τοιαύτη εύκολία εις το να διαφεύγη τας καταδίωξεις, χάρις εις την έκτακτον ταχύτητα της μηχανής του, ήσαν βεβαίως ικανά να κεντήσουν εις το έπακρον την περιέργειαν των ανθρώπων.

Την εποχήν εκείνην μεγάλοι πρόδοι είχαν συντελεσθί εις την τέχνην της μηχανικής θαλασσοπλοίας. Τα υπερωκεάνεια άτμόπλοια άνέπτυσσον ήδη τοιαύτην ταχύτητα, ώστε έντε ημέραι ήρκουν διά να διανύσουν την άπόστασιν

μεταξύ του παλαιού και του νέου κόσμου. Άλλ' οι μηχανικοί δέν είχαν προφέρη άκόμη την τελευταίαν των λέξιν. Όσον άφορā τον πολεμικόν ναυτικόν, και αυτό δέν έμενεν όπίσω. Τα εύδρομα, τα τορπιλλικα, τα άντιτορπιλλικα, η δύναντο να συναγωνίζονται προς τα ταχύτερα άτμόπλοια του Άτλαντικού, του Ειρηνικού και του Ίνδικού ώκεανού.

Όπωςόηποτε, εάν επρόκειτο περί πλοίου νέου τύπου, δέν κατόρθωσαν άκόμη να διακρίνουν καλώς το σχήμα του. Άλλ' όσον διά τόν μηχανισμόν του, πρέπει να είχε δύναμιν, την όποιαν δέν έπλησίαζαν ούτε οι τελειότεροι. Εις τί ώφειλεν άρα γε την δυναμικήν του άξίαν, εις άτμόν η εις ηλεκτρισμόν;



«Ο όγκος αυτός μετεκινείτο με τόσην ταχύτητα...» (Σελίς 80. στ. γ'.)

Κανείς δέν ήξευρε. Το βέβαιον είνε ότι, άφου δέν είχαν ιστία, δέν εγρησιμοποιεί τόν άνεμον, και άφου δέν είχε καπνοδόχον, δέν κινείτο δι' άτμού.

Εις το μέρος αυτό της εκθέσεως, διέκοψα διά δευτέραν φοράν την άναγνώσιν και ήρχισα να συλλογίζομαι όσα είχα αναγνώση.

— Τι συλλογίζεσαι, Στρόκ; ήρώτησεν ο προϊστάμενός μου.

— Συλλογίζομαι, κύριε Ουάρδ, ότι όσον άφορā τόν μηχανισμόν του περί ού

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Επισημασμένον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' εσχάτην παιδικών περιόδων σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ἀπεργασίας καί υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
* Εσωτερικοῦ :		* Ἐξωτερικοῦ :	* Εσωτερικοῦ λεπ. 20. * Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Ετησίαι 8,—		* Ἐτησίαι φρ. χρ. 10,—	* Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καί Β' περιόδου
Ἑξαμηνος 4,50		* Ἑξαμηνος 5,50	τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
Τρίμηνος 2,50		* Τρίμηνος 3,—	
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τήν 1ην ἐκάστου μηνός.			
Περίοδος Β'—Τόμος 16ος		* Ἐν Ἀθήναις, 14 Φεβρουαρίου 1909	* Ἐτος 31ον.—Ἀριθ. 11

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
* Ὁδὸς Ἐβριπίδων ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

"Ολοι συμφωνοῦν ὅτι τὸ παράδοξον πλοῖον εἶχε μηχανικὴν ἠλεκτρικὴν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔλεγε, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ φαντασθῆ, καὶ ἀπὸ ποῖαν πηγῆ ἦνται τὸν ἠλεκτρισμὸν τῆς.

"Ἄλλ' ὅ,τι δὲν εἶχε παρατήρησι ἀκόμη ὁ τύπος—πρῶγμα, τὸ ὅποῖον βεβαίως θὰ παρατήρει ἀργότερα,—ἦτο μία παράδοξος σύμπτωση, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν μου ὁ κ. Οὐάρδ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν τὴν ἐσυλλογιζόμεν κ' ἐγώ.

Μόνον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ περιέργου ἐκείνου αυτοκινήτου, εἶχεν ἐμφανισθῆ τὸ ὄχι ὀλιγώτερον περιέργου πλοῖον. Ἀλλὰ καὶ τὰ δύο αὐτὰ μηχανήματα ἠδύνατο νὰ τρέχουν μὲ τὴν αὐτὴν καταπληκτικὴν καὶ θαυμασίαν ταχύτητα. Ἐὰν καὶ τὰ δύο ἐνεφανίζοντο ἐκ νέου, τὸ μὲν εἰς τὴν ξηρὰν, τὸ δὲ εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ αὐτὸς κίνδυνος ἠπειλεῖ τὰ μικρὰ σκάφη, τοὺς περζοὺς καὶ τὰ ὄχηματα..." Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία διὰ νὰ προσταθεῖται καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, καὶ καταξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν!..

Αὐτὸ μού εἶπεν ὁ κ. Οὐάρδ, αὐτὸ ἐσυλλογιζόμεν κ' ἐγώ. Ἦτο φανερὸν ὅτι τοιοῦτο καθήκον εἶχεν ἡ Ἀστυνομία. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἠμπορούσε νὰ τὸ ἐκπληρώσῃ;

Μετὰ συνομιλίαν, ἣ ὅποια παρατέθη ἐπὶ πολλῶν ὥραν, ἠτοιμάσθη τὸ ἐκπληρωσὴν, ὅταν ὁ κ. Οὐάρδ μ' ἐκράτησε καὶ πάλιν διὰ νὰ μού εἴπῃ:

— Ἀντελήφθη, Στρώκ, ὅτι ὑπάρχει μία παράδοξος ὁμοίότης κινήσεως μεταξὺ τῶν δύο μηχανημάτων, τοῦ πλοῖου καὶ τοῦ αυτοκινήτου;

— Βεβαίωτατα, κ. Οὐάρδ!..

— Ποῖος ξέρει λοιπὸν μήπως καὶ

τὰ δύο δὲν ἀποτελοῦν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μηχανήματα, δυνάμενον, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ τρέχῃ εἰς τὴν ξηρὰν ἢ νὰ πλέῃ εἰς τὴν θάλασσαν;..

— Ἡ καὶ νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα! συνεπλήρωσα ἐγὼ σκεπτικὸς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

"Ἡ πρώτη ἐπιστολή

"Ἀφῆκα τὸν κ. Οὐάρδ καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν κατοικίαν μου, κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέγκ-Στρήτ, ἀριθ. 34.

"Ἐκεῖ ἠμπορούσα νὰ παραδοθῶ εἰς τὰς σκέψεις μου χωρὶς νὰ μ' ἐνοχλήσῃ κανεὶς, ἐπειδὴ δὲν ἔχω οὔτε σύζυγον οὔτε τέκνα. Ὁλον μου τὸ σπιτικὸν ἀποτελεῖ μία γρατὰ ὑπερήτρια, ἣ ὅποια, ἀφοῦ ὑπηρετήσῃ τὴν μὴτέρα μου, ὑπηρετεῖ, δεκαπέντε τώρα χρόνια, καὶ ἐμέ.

Πρὸ ἐνὸς μηνὸς εἶχα ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀδειαν. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ διαρκέσῃ δεκαπέντε ἡμέρας ἀόκητον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν παρουσιαζέτο τίποτε ἀπρόοπτον, καμμία ἀποστολὴ μὴ ἐπιδεχομένη ἀναβολῆν.

Καθὼς γνωρίζετε, ἣ ἀδεία μου ἀνεστάλη διὰ τρεῖς μόνον ἡμέρας, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης τῶν φαινομένων τοῦ Γκρέτ-Ἄβρυ, ἣ ὅποια δὲν εἶγε σπουδαία ἀποτελέσματα.

Καὶ τώρα δὲν θαμῶ ἀνετίθετο ἀρὰ γέ ἢ ἐντολῆ νὰ διαφωτισθῶ τὰ

παράδοξα γεγονότα, τῶν ὁποίων ἡ ὁδὸς τοῦ Μιλβωκέ ἀρ' ἐνός, τὰ παράλια τῆς Βοστώνης ἀρ' ἐτέρου, ὑπῆρξαν τὸ θέας τρον;... Πολὺ πιθανόν... Ἀλλὰ ποῦ θὰνεύρισκε τὰ ἴχνη τοῦ ἐξαφανισθέντος αυτοκινήτου καὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος πλοίου;.. Βεβαίως, τὸ κοινὸν συμφέρον, ἣ ἀσφάλεια τῶν θαλασσιῶν καὶ τῶν κατὰ ξηρὰν ὁδῶν, ἀπῆται νὰ προδῶμεν ἀμέσως εἰς τὰς σχετικὰς ἐρεῦνας. Ἀλλὰ καὶ τί ἠδύναμεθα νὰ κάμωμεν; ἐὰν δὲν ἐνεφανίζοντο κούθενά οὔτε τὸ αυτοκίνη-



Ἐκεῖ ἠμπορούσα νὰ παραδοθῶ εἰς τὰς σκέψεις μου χωρὶς νὰ μ' ἐνοχλήσῃ κανεὶς... (Σελ. 85, στ. β')

τρομήτος Κρής, κ. Αἰμομημένη, κ. (καὶ ὅχι Αἰμομημένος ὅπως ἐτυπώθη κατὰ λάθος εἰς τὸ Τὸν φύλλον.) Κῆρυξ τοῦ Δικαίου, κ.

88. Μεταγραμματισμός
Τῆς ἀμπέλου προϊόν.
Ἐνα γράμμα τοῦ ἀν' ἀλλάξῃ,
Σκευδὸς τι οἰκιακόν
Εἰς τὴν μέσην θὰ πετάξῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δυνάμεως τοῦ Πνεύματος

87. Αναγραμματισμός
Ἐνα ἴδιον τοῦ Ἰακώβ
Ἐνα ἀναγραμματισμοῦ,
Ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν,
Ἡ τῶν τυράννων τῶν Θηβῶν,
Γνωστὸν σου θάπαντῆσης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δοξῆς

88. Ἀσθή
Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νάναγινοσκῆται: καθέτως ἀρχαῖος θεὸς ἐκ τῶν δώδεκα ὀριζοντίως μυθολογῶν πρόσωπον, θεότης τῶν βασῶν διαγωνίως δέ, διάσημος γυνὴ τῆς ἀρχαιότητος καὶ πόλις τῆς ἀρχαίας Περσίας.
Ἐστάλη ὑπὸ Κωνστ. Θ. Μητσάνου

89. Ἐπιγραφή
ΗΛΑΝΑΦΣΕΜ
ΣΙΕΝΟΥΝΗ
ΣΙΟΡΜΙΑ
Ἰδοὺ καὶ μὴ Ἐπιγραφή
Ποῦ πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυροβόλου Χαραυγῆς

90-94. Μαγικὸν Γράμμα
Τῆ προσθήκῃ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὰς κάτω λέξεις, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι:
εἰς, νέος, οὗς, ἄνθος, Πάρις.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπελευθερωτοῦ τῆς Μακεδονίας

95-97. Λογοπαίγνια
1.— Ποία Λεῖα, βράζουσα, εἶνε Κράτος;
2.— Διὰ τί ἕνα παιδὶ χωρὶς χέρι, θὰ τὸ ἐρωγὼν τὰ ζῶα;
3.— Εἰς ποῖαν πόλιν πηγαίνει κανεὶς ξιππος;
Ἐστάλη ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Πέμπτου

98. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς.
Αἱ μεσαῖαι συλλαβαὶ τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν παροιμιώδη χώραν τῆς Ἀσίας, τίτλον περιφημοῦ ἐλληνικῆς κωμωδίας:
1, Ἀρχαία χώρα τῆς Ἀφρικῆς. 2, Βασιλεὺς τῆς Περσίας. 3, Ζῶον πονηρὸν. 4, Γεωμετρικὸν σχῆμα. 5, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Γλαυκὸ Χαμόγελο

99. Μικτὸν.
ααα - τ - η - τχς
Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Θεοδοσίου

99. Μικτὸν.
ααα - τ - η - τχς
Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Θεοδοσίου

100. Γρίφος.
1
τι, τι, τι, 1/1 η 1/1 αφ 1/1
τι, τι, τι, 1/1 η 1/1 αφ 1/1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 4.

24. Ἀντιγόνη (ἀντί, γόνυ).—25. Λαμία (λά, μι, α.).—26. Θῶς - φῶς - Κῶς - ἔως - πῶς.—27. Ἀρετὴ - ἔτη.

28. ΚΟΥΣ 29. ΕΜ
ΟΥΣ Ε-ΠΙ-ΚΟΣ
ΛΕΡΟΣ ΕΜ-ΠΙ-ΣΤΟ-ΣΥ-ΝΗ
ΜΥΚΟΝΟΣ ΚΟΣ-ΣΥ-ΦΟΣ
ΙΕΡΟΣ ΥΛΟΣ ΝΗ

30. Ὡδινεν ὄρος καὶ ἔτενε μὲν. (Ὡδινεν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τραγιάσαν Φιλοπάτριδος, ἔσο ἀπαθῆς καὶ ἀναπαύσῃ τὰ ἴσα. «Μὴ μου τοὺς κύκλους τάραττε!»—**Μενεξεδένιο Μπουκετάκι.** (Θ, 135)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχῶθεν. Ἀπάντησις ἀσφαλεστάτη. Διεύθυνσις: Ἀθ. Π. Βασιλόπουλον, Τυροβάτον. (Θ, 136)

ἔχομαι δελτάρια ἀποστέλλω γραμματόσημα.—**Georges Doublides, rue Balouk-Bazzar, Brousse (Turquie)** (Θ, 137)

Ἰδρὸν ἐν Χίω Σύλλογος «**Χιακὴ Δραχίς**». Σκοπὸς: ἔθρονισις ξεσπαθώματος καὶ ἐγγραφῆ ἀπόρων. **Πρόεδρος:** Ἀθάνατος Ἐλλάς. Λοιποὶ συνεργάται ἐκ τῶν θερμότερων Διαπλασιομανῶν, ἦτοι: **Νικηφόρος Οὐρανός, Διμήν τῆς Χίου, Ρεμβασμός, Κυρία Παράξενη, Νάναρχος Σαλαμίνας, κ.τ.λ. κ.τ.λ.** Μέλη καὶ ἀντιπρόσωποι δεκτοὶ πανταχῶθεν. Μηλιαῖον ἐπιχορήγημα πενήντητάλεπτον. Διεύθυνσις: Ἀνδία Ἰωάνναν Χρυσίνη. Χίω. (Θ, 138)

Ἄνθος Χίου, Ἐθνικὸν Στόλον, ἀγαπητὰ μὰς ἐξαδέλφια, ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα ἐπὶ ἀπωλείᾳ φιλάτου Πατρὸς.—**Ἀθάνατος Ἐλλάς, Κυρία Παράξενη.** (Θ, 139)

Τῷ εορτάζοντι **Ἑλληνι Βουλγαρομάχῳ** στέλλω ἀνθοδέσμην εὐχῶν ἐγκαρδίων.—**Κορυδαλὸς τῆς Λέσβου.** (Θ, 140)

Κρίμα στὴν ἐξυπνάδα σου, **Ἦμος τῆς Ἐλευθερίας**. Ζῆς καὶ στὰς Ἀθήνας! καὶ δὲν ἐκατάλαβες τὸ ἐκλογικὸν τρίτην ποῦ σοῦ ἐπαίθη!! Τὸ γράμματάκι ἐκείνο (Θ, 111) ὅπ' ἐμοῦ γραφέν, ἠτοίμασε τὸν ἀσφαλῆ τῆ φων τοῦ κόμματός σου! Διτῆ ὑπομονή... **τὰποτελέσματα** θὰ σ' ἐξυπνήσουν τοῦ ληθάρτου.—**Ἐδῆ τῆς Μάννας** (Μανσοῦρα) (Θ, 141)

Μαργαρίτα Φάνουτ, αἱ μαργαρίται στέφουν τὴν Δόξαν; ἢ ἡ Δόξα τὰς μαργαρίτας; Οὐκ ἀρξασθαί μοι δοκεῖ ἀπορον εἶναι, ὦ **Μαργαρίτα Φάνουτ**, τὰ περὶ Δόξης, ἀλλὰ παύσασθαί λέγουσα.—**Μενεξεδένιο Μπουκετάκι.** (Θ, 142)

Θεῖα Εἰνή! Τρίτη πρίτ! Σύμβουλοι καὶ Συντροφία! Ἠστρίψῃ σε; ἢ Ἄλλη μὴ φορὰ ἐν πανηγυριστέ... λαθρεμπορικὴν ἀφῆν ἀνεψιοῦ, γκρίμνησε τὸ σπῆτι! Ἐν ἦταν σειςμὸς, καλὲ σέτ! Μὲν ὁ **Ξεροφιλόσοφος** ἠχόρευεν συρτό! Ἀντίο ὀργανέττο!!—**Ανομιτοναρδῆ Χεδίβα.** (Θ, 143)

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχῶθεν. Διεύθυνσις: **Mr Georges Kyrilaghisis, Presses Libres Horemi-Benachi, Minet - el - Rassal, Alexandrie (Egypte).** (Θ, 144)

Ἐυχαριστῶ θερμῶς φιλάτην **Βασιλόπαιδα** δι' ἀδελφικὰς περιποιήσεις ὧν ἔτυχον παρ' αὐτῆ φιλοξενουμένου, ὧς καὶ ἀγαπητὰς **Ἰδανιότηθα, Μαγαλιώτιδα Διμήνην** καὶ **Πλάτανον**, διὰ τὰς ὁραίας ὥρας ποῦ μ' ἔκαμαν νὰ διέλθω.—**Βαρῶνος Σκαρτιά.** (Θ, 145)